

1945-11-19

AFSENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER

Johanne Christine Larsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Adolph Larsen/Agraren fik konstateret kræft i november 1945 og blev opereret kort efter. Han blev helbredt. Brudeparret og Fru Bjerre kendes ikke.

Birthe Plum og hendes mand kendes ikke.

Astrid Warbergs bog "Den Synske. En moderne Spaakvindes Optegnelser" udkom på Hasselbachs forlag 1925.

Friis's tegninger kan muligvis være lavet af Achton Friis.

Det vides ikke, hvad det var for et tab/en naturkatastrofe, som Erik/Tinge Warberg Larsen var udsat for.

Afsendersted:

Hareskov

Afsenderinfo (lakstempel, adresse

m.m.):

Bynavnet er skrevet øverst s. 1

Modtagersted:

Lindøgaard Dræby St.

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Omtalte personer:

Niels Bjerre

Bodild Branner

Steen Hasselbalch

Adolph Larsen

Thøger Larsen

Pernille Marryat

Ib Marryat Johansen

Axel Müller

Janna Schou

Jørgen Schou

Bertel Thorvaldsen

Albrecht Warberg
Laura Warberg
Erik Warberg Larsen
Grete Warberg Larsen

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0536

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSSKRIFTION

[Med blyant på kuvertens forside:]

1945

19/11. 45

om lille 10 md. Nille der blev [ulæseligt ord] til mors sluthonorar for Den
Synske (Hasselbalch)

[Med blæk på kuvertens forside:]

Fru

Johanne Warberg Larsen

Lindøgaard

Dræby

[Med blæk i brevet:]

Hareskov, Mandag d. 19' Nov. 1945

(Bufs Fødselsdag, vilde have været 49 i Dag.)

Og Thorvaldsens, 125.

Kære lille Junge! Det var godt, dit Brev kom, jeg går jo hver Dag og tænker på Agraren og er ængstelig - det er du også, jeg kan læse det mellem Linierne i dine sidste Breve, så hvis du kan overkomme det, må du endelig skrive lidt oftere i denne Tid, det behøver ikke at være så langt. - Det skuffede mig, at Kjolen ikke var lige til at gå i, jeg syntes du trængte sådan til en Afløser af den tynde Kjole, du gik med om Morgenen, og når du nu har så meget om Ørene, får du vel næppe den Kone sat i Sving med "Omforandringer". -

Vi havde sådan et hyggeligt Bryllup i Onsdags ["Onsdags" overstreget] Lørdags; en midaldrende Herre fra København ringede en Dag og Spurgte, om Axel vilde vie ham og hans Forlovede, da de så nødig vilde have "Bunkebryllup," som det bliver på Københavns Rådhus; det havde Axel ikke noget imod (vi får jo 10 Kr. for Vielse!), så sendte de deres Papirer, han 55, hun Sygeplejerske og 50 Aar! Jeg var som sædvanlig paa Sokkerne fra tidlig Morgen i Lørdags - en Kone havde jeg da tilhjælp, så jeg kunde virke i Køkkenet; - vi skulde have Ibserne til Middag næste Dag, så jeg bagte 1 Sirupskage - m. Græskar som Sukat og 15 store Boller, samt en Leverpostej, samt kogte Æblegrøden til Søndag - og så Middagen til Axel kom hjem Kl 1/2 3; og så var der jo en Del at ordne for mig i Stuerne - Blomster i Vand allesteder, Mors Hedebolysdug o.m.a. Brudeparret skulde komme 1/2 5. Lidt før siger jeg til Axel, hvad nu hvis de ikke har de sidste Papirer med?" "Jamen det har de." "Ja - men hvis - - -". "Det har jeg ikke tænkt over", sagde Axel. Så kom de - i stort Sindsoprør - de havde glemt Dåbsattesterne! Opdagede det i Toget - var helt ude af det - jeg hviskede til Bruden: "De skal nok blive viet." Axel havde nemlig fået

det Papir fra Magistraten, hvori der stod at alt var klappet og klart (m. lidt andre Ord.) Brudgommens Søster var med, en Fru Bjerre fra Lemvig, hendes Mand Fætter til Maleren Bjerre, som Thøger Larsen så tit talte om. Da Vielsen var overstået (tar 10 Min.) var der en Time til deres Tog gik, de tilbød så at gå, men selvf. bad vi dem blive, jeg bød Cigarer; fortalte dem, at jeg altid spillede "Det er så yndigt at følges ad," når vi skulde have Vielse; så bad de mig om at spille den igen - og vi sang den så allesammen; siden snakkede vi og havde naturligvis en Mængde Fællesbekendte. - Søndag Morgen Kl 1/2 10 ankom Bilen med - lille Nille! som Chaufføren smilende kom bærende med; Forældrene skulde til et Møde og kom senere spadserende, var her c 1/2 1. Jeg havde Middagen færdig, en dejlig Kalvesteg med alt muligt godt til; Pilsner. Æblegrød m. Fløde. Efter Opvasken drak vi rigtig Kaffe m. Kage til - og inden de tog afsted - Bilen kom Kl 6 - fik de The med Boller og - mit Smør, som jeg selv havde kernet - det var vanvittigt godt og gjorde fortjent Lykke. Lille Nille var ufattelig sød; sad og småsnakkede i sin Vognkasse, fik sine små Måltider - lagdes så ind i Sovekammeret, hvor hun snakkede sig selv i Søvn; vi hørte hende overhovedet ikke vrippe. Hun kan nu rejse sig op på sine små tykke Ben det er hun meget stolt af; hun ler og smiler hele Tiden, er en lille glad Sjæl. Det er forfærdelig morsomt, når de kommer herover, Nus er altid så strålende glad og begge henrykte for deres lille Unge. Jeg forærede dem Bil hen og hjem (11 Kr - men jeg er Velhaver - hør blot om lidt), vi bestilte Bilen til at bringe og hente dem Juleaften, for til min Fryd gik de ind på at komme her Kl 1/2 4 og blive til 1/2 8 - så kan de alligevel have lidt hjemme bagefter, hvortil de har bedt Birthe Plum og hendes Mand. Bilen gør også Lykke ved, at

2/

der altid er en hel Masse, der skal udveksles - Symaskinen kører ofte frem og tilbage mellem os - og der er altid så meget herfra, som de får med hjem, Axel havde skaffet 10 Pund Sirup, som Nus naturligvis fik noget af; lidt Æbler glider jo også derover, og Stauder fra Haven etc. Og altid har Axel kapret Cigaretter til lb, som ryger kolossalt, han synes det døller den slemme Gigt, han lider så meget af; dennegang fik han 5 Pakker og var jo henrykt. - Med Velhaveriet forholder det sig sådan. Jeg fik for c 14 Dage siden Brev fra Fru With Jensen (Bodils Svigermor) om jeg ikke havde et Expl. af den Synske at sælge, hun syntes, det var den bedste Bog, hun nogensinde havde læst og hendes Explar var altid udlånt etc. Nå, det havde jeg ikke, men fik derved den Ide at skrive til Hasselbalch, om det ikke var værd at optrykke Bogen, da den jo ret hurtig blev udsolgt dengang (1925); desuden havde vi jo et uopgjort Mellemværende, idet

han i sin Tid skrev, om jeg vilde give Afkald på det Resthonorar, jeg skulde have, når Bogen var udsolgt, da det ved en Forglemmelse ikke var indsat i Kontrakten, at dette ikke gjaldt, hvis Bogen blev udsolgt til nedsat Pris. Det gik jeg ind på, men bad om stadig at måtte købe Bøger på Forlaget til 1/2 Pris. Han svarede: "med Fornøjelse - så længe De lever." Men da jeg et Par Jule havde købt 3-4 Bøger, blev der pludselig sagt, at nu var dette ophævet - - - og - skrev jeg til ham - "synes De egentlig, at dette var fair?" Så fik jeg nogle Dage efter et yderst elskværdigt Brev fra Steen Hasselbalch m. "Kære Fru Warberg - -" og Papirmangel - måtte sige nej til alle - men foreslog dog hos et af de mange nye Forlag - -!
- - - - "Hvad angår Kontrakten, som de ikke mener, jeg har overholdt, så har jeg nu gravet Sagen frem - og De har ganske Ret i den Kritik, hvorfor jeg tillader mig at sende Dem Resthonoraret Kr 250. - som følger i Check." Vabehar! Solstrålehistorie! Rejse til dig og mig til næste Sommer, det kan du stole på!

[Indsat øverst s. 1; på hovedet:]

ps. De sidste Nætter har jeg kun haft Astma to Gange pr Nat, det er Fremgang.